

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 13 maja 2013 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Zastępca Przewodniczącego</i>	<i>Marcin Krzywoszyński</i>
	<i>GKO:</i>	
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Marek Muszyński (spr.)</i>
	<i>Członek GKO:</i>	<i>Zdzisława Wasąznik</i>
Protokolant:		Hanna Kąkol

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Pawła Laudańskiego,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2013 r. odwołania Obwinionej (...) zam. (...) pełniącej w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję (...) Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego - od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) z dnia 8 lutego 2013 r., sygn. akt: RIO-VI-51-01-13, w zakresie w którym uznano Obwinioną (...) winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w **art. 11** ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529) - zwanej dalej także ustawą, polegającego na dokonaniu następujących wydatków ze środków Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego z przekroczeniem upoważnienia zawartego w planie finansowym jednostki na 2009 rok:

Sygn. akt BDF1/4900/27/32/13/RWPD-21267

Lp.	Paragraf wydatków	Kwota przekroczenia	Data dokonania wydatku	Nr dokumentu	Kwota wynikająca z dowodu
1.	4210	9.819,55	03.12.2009	F/2009/15109 2009/15110	1.381,00
			07.12.2009	FVUH/KPO119/5351 29756/M/2009	2.812,24
			09.12.2009	Obciążenie NBP za blankiety czeków	30,00
			14.12.2009	30633/M/2009	386,28
			17.12.2009	00019/2009	1.210,00
			22.12.2009	FV-2/669/09	2.691,00
			28.12.2009	28241/B/2009 F/03808/12/09 F/03809/12/09	679,00
			29.12.2009	519/02/fav/2009	630,03
2.	4300	644,00	28.12.2009	1199/60/2009 167/2009 186/2009	364,00
			29.12.2009	FV/9/12/00003	280,00
3.	4750	4.394,37	01.12.2009	2009/00079040 9KO6923	1.899,50
			07.12.2009	60022622	49,99
			14.12.2009	FAS/2702/2009 FAS/2712/2009	986,98
			21.12.2009	9KO7307	1.261,48
			29.12.2009	369/2009	196,42
4.	4270	176,90	22.12.2009	06/0458/09	176,90
5.	4350	1.533,32	22.12.2009	110/12/2009	1.464,00
			28.12.2009	FVT- 1142709/12/09	69,32
6.	4370	463,87	28.12.2009	FVT- 1142709/12/09	463,87
7.	4550	400,00	17.12.2009	202/S/12/2009	200,00
			18.12.2009	49/12/2009	200,00
Razem:		17.432,01	X	X	

oraz odstąpiono od wymierzenia Obwinionej kary i obciążono kosztami postępowania,

1. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 1) uchyla orzeczenie w zakresie pkt 2 dotyczącego naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 11 ustawy,
- 2) uznaje Obwinioną (...) – pełniącą w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję (...) Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 11 ustawy, polegającego na dokonaniu następujących wydatków ze środków Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego z przekroczeniem upoważnienia zawartego w planie finansowym jednostki na 2009 rok:

Lp.	Paragraf wydatków	Kwota przekroczenia	Data dokonania wydatku	Nr dokumentu	Kwota wynikająca z dowodu
1.	4210	9.819,55	03.12.2009	F/2009/15109 2009/15110	1.381,00
			07.12.2009	FVUH/KPO119/5351 29756/M/2009	2.812,24
			09.12.2009	Obciążenie NBP za blankiety czeków	30,00
			14.12.2009	30633/M/2009	386,28
			17.12.2009	00019/2009	1.210,00
			22.12.2009	FV-2/669/09	2.691,00
			28.12.2009	28241/B/2009 F/03808/12/09 F/03809/12/09	679,00
			29.12.2009	519/02/fav/2009	630,03
2.	4300	644,00	28.12.2009	1199/60/2009 167/2009 186/2009	364,00
			29.12.2009	FV/9/12/00003	280,00
3.	4750	4.394,37	01.12.2009	2009/00079040 9KO6923	1.899,50
			07.12.2009	60022622	49,99
			14.12.2009	FAS/2702/2009 FAS/2712/2009	986,98

			21.12.2009	9KO7307	1.261,48
			29.12.2009	369/2009	196,42
4.	4270	176,90	22.12.2009	06/0458/09	176,90
5.	4350	1.533,32	22.12.2009	110/12/2009	1.464,00
			28.12.2009	FVT- 1142709/12/09	69,32
6.	4370	463,87	28.12.2009	FVT- 1142709/12/09	463,87
7.	4550	400,00	17.12.2009	202/S/12/2009	200,00
			18.12.2009	49/12/2009	200,00
Razem:		17.432,01	X	X	

tj. z naruszeniem art. 162 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.), a w dacie popełnienia czynu – art. 138 pkt 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.).

- 2. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy utrzymuje w mocy orzeczenie w zakresie pkt 3 dotyczącego odstąpienia od wymierzenia kary i pkt 4 dotyczącego obciążenia kosztami postępowania.**

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Do Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych wpłynęło odwołanie Pani (...), zajmującej w czasie popełnienia zarzucanego czynu stanowisko Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) z dnia 8 lutego 2013 r.

Komisja Orzekająca I instancji, na podstawie wniosku o ukaranie Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, w szczególności uznała Panią (...) winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 11 ustawy polegającego na do dokonywaniu, w okresie 1 - 29 grudnia 2009 roku,

wydatków z przekroczeniem upoważnienia wynikającego z planu finansowego jednostki w łącznej kwocie 17.432,01 zł w następujących paragrafach klasyfikacji budżetowej:

w paragrafie 4210	zakup materiałów i usług –	9.819,55 zł,
w paragrafie 4300	zakup usług pozostałych –	644,00 zł,
w paragrafie 4750	zakup akcesoriów komputerowych –	4.394,37 zł,
w paragrafie 4270	zakup usług remontowych -	176,90 zł,
w paragrafie 4350	zakup dostępu do internetu -	1.533,00 zł,
w paragrafie 4370	zakup usług telekomunikacyjnych (stacjonarna publiczna sieć) -	463,87 zł,
w paragrafie 4550	szkolenia korpusu służby cywilnej -	400,00 zł.

Rozpatrując sprawę, Komisja I instancji w pierwszej kolejności dokonała porównania treści art. 11 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia czynów z brzmieniem obowiązującym w czasie orzekania.

Komisja I instancji uznała, że zakresy obu przepisów pokrywają się a zamiarem ustawodawcy było jedynie uporządkowanie redakcyjne ustawy, w tym doprecyzowanie pojęcia „upoważnienie”.

Mając powyższe na uwadze, Komisja I instancji ustaliła, że do postawionego zarzutu przekroczenia upoważnienia do dokonywania wydatków należy stosować nową ustawę, gdyż ustawa w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia czynów nie jest względniejsza dla Obwinionej.

Komisja I instancji uznała zarzut naruszenia dyscypliny finansów publicznych polegający na przekroczeniu upoważnienia do dokonywania wydatków w jednostce sektora finansów publicznych w okresie 1-29 grudnia 2009 w kwocie 17.432,01 zł za udowodniony i uznała Obwinioną winną zarzucanego czynu.

Komisja uznała, że Obwiniona popełniła czyn nieumyślnie, tj. działała bez zachowania należytej ostrożności wymaganej w danych okolicznościach. Zdaniem Komisji, Obwiniona nie miała zamiaru, ani też nie godziła się na popełnienie czynu zabronionego lecz działała w przekonaniu, że wydatki mieszczą się w planie Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego.

Równocześnie Komisja I instancji uznała, że zachodzą przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary.

Niemniej jednak w związku z uznaniem Pani (...) winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych - stosownie do art. 167 ust. 1 ustawy - Obwiniona została obciążona kosztami postępowania.

Od orzeczenia Komisji I instancji Obwiniona odwołała się wnosząc o „odstąpienie od procedury egzekucyjnej w administracji za niesłusznie nałożone koszty i zatarcie ukarania”.

Z uzasadnienia do odwołania wynika, że Obwiniona - z faktu odstąpienia od wymierzenia kary - uznała się za niewinną naruszenia dyscypliny finansów publicznych i w związku z tym, uznaje nałożenie kosztów postępowania za niesłuszne i wnosi o zwolnienie z obowiązku zapłaty.

Główna Komisja Orzekająca, na rozprawie w dniu 13 maja 2013 roku, stwierdziła, iż sentencja orzeczenia Komisji Orzekającej I instancji nie zawiera wskazania przepisu prawa materialnego naruszonego przez Obwinioną. Wskazanie naruszonego przepisu nastąpiło w uzasadnieniu do orzeczenia. Naruszony przepis został także prawidłowo wskazany we wniosku o ukaranie rzecznika dyscypliny finansów publicznych, dlatego też GKO, w celu naprawienia błędu, uchyliła orzeczenie w tym zakresie i wydała orzeczenie przypisujące Obwinionej odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, określone w art. 11 ustawy, w analogicznym zakresie jak Komisja I instancji, jednakże zawierające w sentencji wskazanie naruszonego przepisu ustawy o finansach publicznych.

Równocześnie Główna Komisja Orzekająca, nie mogąc uwzględnić wniosków Obwinionej, stwierdziła, co następuje.

W odniesieniu do zarzutu przekroczenia upoważnienia do dokonywania wydatków, wbrew temu co twierdzi Obwiniona, Komisja Orzekająca I instancji w żadnym momencie nie uznała Obwinionej (...) za niewinną popełnienia tego naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Komisja Orzekająca I instancji uznała jedynie, że przypadek Obwinionej zasługuje na szczególne uwzględnienie i dlatego – korzystając z regulacji art. 36 ust. 1 ustawy – odstąpiła od wymierzenia Obwinionej kary za popełnione naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Fakt niewymierzenia Obwinionej żadnej kary nie może być w żadnym razie traktowany jako uznanie Pani (...) za niewinną.

Odnosząc się do kwestii obciążenia Obwinionej kosztami postępowania, należy zauważyć, że – zgodnie z art. 167 ust 1 ustawy - każdy uznany za odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (winny tego naruszenia) zwraca na rzecz Skarbu Państwa - koszty postępowania określone ryczałtowo w wysokości 10 % przeciętnego wynagrodzenia, co w omawianym przypadku oznacza kwotę 291,71 zł. Należy podkreślić, że nie jest to kara a jedynie zwrot kosztów przeprowadzonego w sprawie postępowania. Niewątpliwie może on być w określonych warunkach dotkliwy dla osoby zobowiązanej, jednak GKO stwierdza, że nie ma prawnych możliwości rozpatrywania wniosku o zwolnienie z obowiązku poniesienia kosztów postępowania. Przepisy art. 167 uondfp nie dają możliwości odstąpienia od obciążenia kosztami postępowania osoby uznanej za winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

W sprawie kosztów postępowania, Obwiniona może - po otrzymaniu wezwania do ich uiszczenia - zwrócić się do Przewodniczącego Komisji Orzekającej I instancji, który jest uprawniony – na podstawie art. 155 ust. 2 ustawy – do odroczenia terminu płatności lub rozłożenia spłaty na raty na okres do 2 lat.

GKO nie jest właściwa do rozpatrzenia wniosku o zatarcie ukarania, albowiem stosownie do art. 41 ustawy wniosek taki powinien być skierowany do ministra właściwego do spraw finansów publicznych (Minister Finansów), który może postanowić o zatarciu ukarania, w tym przypadku – przy odstąpieniu od wymierzenia kary - przed upływem roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia (art. 40 ust 2 ustawy).

Mając powyższe na uwadze, GKO postanowiła, jak w sentencji.